

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:22
מוצאי שב"ק.....5:51
שיעורים כסדרן
נ"ך.....עזרא ז"ח
בבלי.....עירובין צ"ח
ירושלמי.....חגיגה ג'
תוספתא.....בבא בתרא ו'
רמב"ם.....שבת כ'

שעה 10, גליון 8 (473)

פרשת חיי שרה, כ"ז חשוון, פתחים חודש כסלו, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

זארגן פאר יענעמ'ס גשמיות

א איד דארף זיך שטענדיג זארגן פאר א צווייטן איד, צו זען אויב יענער האט אולעס וואס ער דארף. און אויב האט יענער נישט, דארף מען זען מיט וואס ער קען יענעם ארויסהעלפן אין זיין פראבלעם.

מענטשן האבן זיך ליב צו זארגן פאר יענעמ'ס רוחניות, זיכער צו מאכן אז יענער טוט טאקע נאר וואס עס איז אויסגעהאלטן. דאס איז אבער זייער נישט ריכטיג. אונדז איז דארף מען פרובירן מחזק צו זיין א צווייטן, אים צו זאגן גוטע ווערטער און אזוי אים העלפן אז ער זאל מצליח זיין אויף ברוחניות, דער עיקר דארף מען זיך אבער זארגן פאר יענעמ'ס גשמיות. און זיך מוסר נפש זיין צו העלפן און צו טון א טובה פאר א צווייטן איד.

ביי מוהרא"ש אין שול איז אמאל געווען א איד א גרויסער ארימאן, ער האט געבעה געהאט א שווער לעבן און ער זיך זייער געמיינטשעט מיט פארשידענע צרות, ער איז געווען פארזינקען אין חובות און מען האט אים שוין ממש געוואלט ארויסווארפן פון זיין דירה. איינמאל איממיטן דאווענען איז צוקומען צו אים א איד און אים פארגעהאלטן פארוואס זיין תפלין ליגט נישט אויפ'ן ריכטיגן פלאץ... דער איד האט זיך זייער

»»»»»

א ווארט אויף די פּרָשָה

ויאמר ה' אלקי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ונעשה חסד עם אדני אברהם, אליעזר האט זיך געבעטן ביים אייבערשטן ער זאל אים העלפן טרעפן דעם ריכטיגן שידוך פאר יצחק, דער זון פון זיין הער אברהם.

אויף דאס ווארט "ויאמר" איז דער טראפ א שלשלת, מיזונגט עס מיט א טריפלעט תנועה, וואס קומט דאס אונז לערנען?

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן מ"ח) אז א איד דארף זיין א גרויסער עקשן ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, נישט נאכצולאזן פון כאטש דאס ביסל וואס ער טוט, אפילו עס גייט אויף אים אריבער אסאך פבלולים און שוועריקייטן.

ווען א איד וויל זיך נעמען די הענט אריין, ער וויל אנהויבן פון פריש צו זיין וואויל און ערליך, זיך דערנענטערן צום אייבערשטן און טון נאר זיין ווילן, האט ער געווענליך חשק ער זאל גלייך אנקומען צו זיין ציל, ער זאל גלייך דינען נאר דעם אייבערשטן און קיינמאל נישט אראפפאלן. עס גייט אבער נישט אזוי, איידער א איד קומט אן צו וואס ער דארף צוקומען, דארף ער קודם דורכגיין פילע שוועריקייטן און נסיונות, מינועט אים פרובירן פון הימל אראפצואווארפן, אדער ווען ער וועט שוין האלטן נאר נאנט צום טיר, וועט דער גער הרע זיך פארלייגן אויף אים אין די לענג און אין די ברייט אז ער זאל נישט קענען אריינגיין אין די טויערן פון קדושה.

דערפאר דארף א איד זיך זייער שטארק אונטארטלן און זיך שטארקן נישט צו קוקן אויף די אלע זאכן, נישט ווערן צעבראכן פון די אלע שטרויכלונגען, נאר יעדע מינוט אנהויבן פון פריש, נישט קוקן אויף די דורכפעלער, נאר פרובירן מיט אלע כוחות זיך צו דערהאלטן און זיך פרייען מיט יעדע קליינע גוטע זאך וואס ער איז נא זוכה צו טון.

דער רבי זאגט דאָרט ווייטער אז אפילו ווען א איד איז גאר ווייט פונעם אייבערשטן, ער דאכט זיך אים אז ער טשעפעט דעם אייבערשטן ממש יעדע רגע, דארף ער אבער וויסן אז אויב אזא שלעכטער מענטש געבט זיך א קליינע ריר צום אייבערשטן, ער טוט אים קליינע גוטע זאך, איז דאס נאך פיל מער חשוב ביים אייבערשטן, אז אזא ווייטער מענטש קען זיך שטארקן און טראגן דעם וואס ער זעט אזוי אויס שטארקט ער זיך צו טון עפעס א גוטע זאך פאר'ן אייבערשטן.

און אזוי ווייטער איז דער רבי דאָרט אין די תורה זייער מחזק יעדן איד, ער זאל נישט קוקן אויף זיינע נפילות, ער זאל נישט אזויפיל באטראכטן זיינע דורכפעלער, נאר פארקערט, ער זאל וויסן אז אזוי קומט עס, דאס איז דער וועג אנצוקומען צום שלימות, דער עיקר דארף מען זיך נאר דערהאלטן אלעמאל, און קוקן אויף די ביסל גוטע זאכן וואס מען האט און נישט נאכלאזן קיינמאל בשום אופן.

דער רבי שרייבט דאָרט אז אלע אמת'ע צדיקים זענען דאס דורכגעגאנגען אין זייער לעבן, זיי זענען נישט געבוירן געווארן אלס צדיק, זיי האבן נישט געהאט קיין גרינגע וועג גלייך צום אייבערשטן, זיי זענען אויף אסאך מאל דורכגעפאלן, זיי האבן זיך אבער דערהאלטן, זיי האבן זיך געהאלטן שטארק אין אלע אויפשטענדען, נישט געקוקט אויף די דורכפעלער, נאר זיך געשטארקט מיט די גוטע זאכן וואס זיי האבן, און אזוי האבן זיי סוף כל סוף זוכה געווען אנצוקומען צום שלימות. און אויב וועלן מיר זיי נאכמאכן, זיך אויף שטארקן און דערהאלטן מיט אלע כוחות, נישט ווערן צופאלן און נאכגעלאזט פון די דורכפעלער, וועלן מיר אויף ווערן גרויסע צדיקים.

דאס איז אזוי ביי יעדע זאך אין עבודת ה', מיט סיי וועלכע זאך א איד וויל ווערן גענטער צום אייבערשטן, זאל ער נישט ערווארטן אז ער וועט אנקומען דערצו אין איין מינוט, ער וועט דארפן דורכגיין אסאך ירירות און נפילות, און יעדעס מאל ווערט ער נאכאמאל פון פריש זיך דארפן אויפצוהויבן און פרובירן נאכאמאל מיט א גרויסע עקשנות, און דאס איז די וועג אנצוקומען צום שלימות, צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

אויף ביים לערנען תורה דארף א איד האבן א שטארקע עקשנות נישט נאכצולאזן און ווערן צעבראכן ווען ער זעט אז עס גייט אים נישט אזוי גרינג דאס לערנען, ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, נאר ער זאל פרובירן כאטש וואס ער קען, ער זאל זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו אן פארשטיין, און צום סוף וועט ער זוכה זיין צו פארשטיין די הייליגע תורה.

דער רבי האט אונז געגעבן א סדר דרך הלימוד (שיחות הר"ן סימן ע"ח), א וועג פאר יעדן מענטש אין יעדן מצב ער זאל קענען לערנען די הייליגע תורה, אז מ'זאל אויפמאכן דעם ספר און זאגן די ווערטער, אפילו מ'פארשטייט נישט וואס מ'זאגט און מ'צעדענקט נישט וואס מ'לערנט. צו דעם דארף מען אבער

»»»»»

א גוט ווארט

גענומען די שטארקייט צו פארמאכן דיין סאשעל מידיע אקאונט. עס איז אסאך שטערקער ווען מען מאכט אפ אפצולאזן און פארמאכן די סאשעל מידיע פון זיך אליינס ווי ווען מען מאכט דאס צו געצווינגענערהייט פון א משגיח אדער מנהל וכיו.

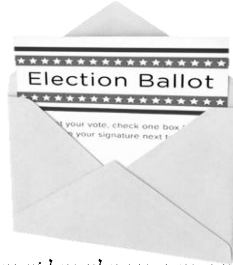
ווען א מענטש מאכט צו זיין סאשעל מידיע ווייזט ער ווער ער איז; ער ווייזט אז ער וויל תכלית. איך האף צום אייבערשטן אז דו וועסט טרעפן א גוטע שידוך, א וואוילע מיידל וואס איז ריין פון די זאכן, און זי וועט דיר זיין געטריי א גאנץ לעבן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה א): "אין מזונגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו", דער אייבערשטער געבט פאר א מענטש א נויב לויט זיינע מעשים; אז דער מענטש איז איינגעטונקען ראשו ורבו אין זיין טעלעפאן וכיו וועט ער באקומען א פרוי וואס זי וועט אויך זיין איינגעטונקען אין איר טעלעפאן; זי וועט זיין פארנומען מיט אירע תכריתעס און זי וועט נישט זיין געטריי צום מאן וכיו. אבער אז דער מענטש לאזט אפ זיינע נארישקייטן, ער זוכט תכלית, ער וויל אויפשטעלן א שיינע שטוב, ער וויל א ווארעמע שטוב, וועט ער זוכה זיין צו טרעפן א ריינע מיידל וואס וועט זיין געטריי פאר אים.

(עצמו אמונה אחרי קדושים תשע"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קען איך זיך אפגעוואוינען פון מיטהאלטן נייעס און פאליטיק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס האט מיר אלעמאל שטארק געצויגן מיטצהאלטן נייעס, ספעציעל אמעריקאנע פאליטיק, אבער ספעציעל די לעצטע פאר יאר ווען די נייעס קאכט אזוי שטארק יעדן טאג, ציעט עס מיר נאך אסאך מער. איך קום שבת אין שול, און יעדער רעדט נאר פון די נייעס און פאליטיק, און איך ווער אויך אריינגעצויגן אין די שמועסן, איך שעם זיך אבער נאכדעם פון מיר אליין אז ס'איז שבת קודש און איך האב נישט קיין בעסערע דאגות נאר צו רעדן איבער נארישע פאליטיק. וואס איז די עצה זיך אפגעוואוינען פון זיין פארנומען אזויפיל מיט'ן הערן און ליינען די נייעס, סיי אום שבת קודש, און סיי איבער די גאנצע וואך? איך ווייס אז עס פארברענט מיר אזויפיל טייערע שעות יעדן איינציגן טאג.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת חיי שרה, כ"ג מר-חשוון, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו לאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואו מען גייט און וואו מען שטייט זעט מען ווי מענטשן קאכן זיך אין פאליטיק, א טייל פרייען זיך מיט'ן געווינס פונעם נייעס פרייערע און א טייל בייזערן זיך; פירעג די וואס פרייען זיך; מיט וואס פרייסטו זיך? וואס האט דאס מיט דיר? און פירעג די וואס בייזערן זיך אז דער פרייערע האט פארלוירן: וואס גייט דיר עס אן? וואס איז דאס נוגע פאר דיר? קיינער פון זיי וועט נישט האבן וואס צו ענטפערן, ווייל די גאנצע פאליטיק, פאר וועם מען זאל שטימען, ווער עס גייט געווינען, ווער עס האט געווינען - איז איין גרויסער דמיון.

ווייניג מענטשן האבן די שכל נישט צו פארברענען די צייט פון לעבן מיט זאכן וואס געבט נישט צו פארן לעבן; מיר דארפן געדענקען וואס דער רבי מאנט פון אונז, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, די וועלט נארט אייך, לאט אייך נישט נארן; ווען מען טראכט אריין זעט מען אז די טעג פונעם לעבן פליען אריבער אזוי שנעל ווי א שאטן, "כצול ימינו על הארץ ואין מקורה (דברי הנביא-א כט, טו)", זאגן אויך דעם חכמינו זכרונם לברכה (פראשית דפה צו, א): "הלוואי כצלו של כותל, או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף", הלוואי זאלן אונזערע טעג זיין

האבן גרויס עקשנות, צו לערנען יעדן טאג אסאך פסוקים חומש, פרקים משניות, דפים גמרא, און אזוי ווייטער, און זיך זייער מחי' זיין דערמיט, אז נעמען ווארט תורה וואס מ'זאגט, נישט קיין חילוק אויף וואס פאר אן אופן, איז דאס זייער חשוב ביים אייבערשטן, ביז צום סוף וועט דאס אריינברענגען אינעם מענטש א געוואלדיגע ליבשאפט צו די הייליגע תורה, ער וועט שוין גארנישט וועלן נאר די תורה אליין.

דאס מערסטע דארף מען אבער האבן די גרעסטע גאסע קשנות ווען ס'קומט צו תפלה, צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל מיט תפלה קען א איד אנקומען צו אלע וועט זאכן, "צו תורה, צו עבודה, צו אלע קדושות, צו אלע עבודות, און צו אלעם גוטס פון אלע וועלטן" (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ק"א), ווען א איד געוואוינט זיך צו זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן מיט א תמנחות, אים דערציילן אויך די אייגענע שפראך אלע שוועריקייטן וואס ער גייט אריבער, אלעס מיט וואס ער מוטשעט זיך אין לעבן, און דאס אנהאלטן מיט עקשנות טאג נאך טאג, אפילו ער זעט נישט גלייך די רעזולטאטן, דאן וועט נישט זיין קיין שום מדרגה צו וואס ער זאל נישט צוקומען.

דער יצר הרע ווייסט אבער אויך פון דעם, און דערפאר פרובירט ער מיט אלע כוחות צוריק צו האלטן א איד פון רעדן צום אייבערשטן, ווי נאר דער מענטש וויל אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, פאלט אויף אים ארויף א פויליקייט און א מידקייט, און ס'איז אים שווער ארויסצוזאגן א ווארט צום אייבערשטן, און דערפאר דארף מען זיך שטארקן מיט א געוואלדיגע עקשנות צו רעדן צום אייבערשטן, און אפילו ווען מען קען נאכנישט געהעריג זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, זאל מען קאפט רעדן פאר ווערטער צו אים, אדער אפילו נאר איין ווארט, און דאס איבערזאגן איינמאל און נאכאמאל מיט עקשנות, נישט נאכאלאזן פון דאס קליין ביסל וואס מען קען, און דאן וועט צום סוף זען גאר גרויסע ישיעות.

חז"ל זאגן (פסוקים ל"ב) ווען א מענטש זעט אז ער האט געבעטן דעם אייבערשטן און ער איז נאכנישט געהאלפן געווארן, זאל ער בעטן נאכאמאל, אזוי ווי דער פסוק זאגט "קנה אל ה' חזק ויאמץ לך קנה אל ה'" (תהלים כ"ז, י"ד). מ'טאר קיינמאל נישט נאכאלאזן, נאר בעטן איינמאל און נאכאמאל ביז מ'ווערט געהאלפן.

דאס זעען מיר ביי אליעזר עבד אברהם, וואס איז געווען א געטרייער תלמיד פון אברהם אבינו, און דארט האט ער זיך געלערנט וואס מיינט רעדן צום אייבערשטן, און דערפאר זעען מיר ווי ער האט זיך אזוי שוין אויסגעזאסן זיין גאנצע הארץ פאר'ן אייבערשטן, אים דערציילט אלעס וואס ער וויל, און נישט נאכגעלאזט פון רעדן צום אייבערשטן, און דערפאר האט ער אזוי שוין מצליח געווען.

דאס איז די שלשלת וואס געפונט זיך אויפ'ן ווארט "ויאמר", ווייל דאס רעדן צום אייבערשטן גייט נישט אויף איינמאל, מ'דארף רעדן איינמאל און נאכאמאל און א דריטע מאל, און אזוי ווייטער מיט עקשנות אן אויבערן, ביז צום סוף וועט מען געהאלפן ווערן מיט אלעס וואס מ'דארף ברוחניות ובגשמיות.

(תוך הנמל חיי שרה תשע"ה)

אויפגערעגט און געשריגן אויף יענעם: "וואס ווילסטו פון מיר? אויב זאגסטו זיך אזוי שטארק פאר מיר, דאן זאלסטו זיך ענדערש זארגן פאר מיין גשמיות און נישט פאר מיין רוחניות!"

מוהרא"ש האט געזען וואס דארט איז פארגעקומען און ער איז צוגעגאנגען צו דעם איד און האט אים זייער מחזק געווען, און דאן איז מוהרא"ש אריינגעגאנגען אין שמועס איבער דעם ענין.

אנשי שלמינו פלעגן זאגן: "קודם זארג זיך פאר מיין גשמיות. מיט מיין רוחניות וועל איך זיך שוין אליין אן עצה געבן, מיט מיין גשמיות וואלסטו מיר געקענט ארויסהעלפן!"

רבי מעקלע ז"ל - ער איז געווען דער זון פון רבי יצחק ז"ל, דער זון פון רבי נתן ז"ע - האט אמאל געהאט צו זיך אלס גאסט, רבי ישראל קארדווער ז"ל. רבי ישראל האט געבעטן פון רבי מעקלע אז ער זאל אים אויפנועקן ביינאכט ביי חצות. למעשה האט ער אים נישט אויפגעוועקט און רבי ישראל האט אים פארגעהאלטן דערויף. האט אים רבי מעקלע געזאגט: "מיין טאטע פלעגט מיר נאכזאגן פון מיין זיידן רבי נתן אז א מכניס אורח דארף זיך נאר זארגן פאר די גשמיות פון זיין גאסט, און נישט אויף זיין רוחניות.

דאס אבער נישט נאר ביי א מכניס אורח. מיר דארפן זיך שטענדיג צוגעוואוינען צו טראכטן ווי אזוי מיר קענען ארויסהעלפן א צווייטן איד. און לאו זוקא ברוחניות, נאר טאקע בגשמיות.

פון די אנדערע זייט דארף מען אבער זיין גרייט נישט צו ווארטן אויף אן הפרת טובה. נישט אייביג וועט דער צווייטער מכיר טובה זיין אויף דעם וואס מען האט אים געהאלפן. ליידער איז דא א שלעכטע טבע ביי מענטשן אז עס איז זיי שווער צו מכיר טובה זיין דעם וואס האט זיי געהאלפן, און אמאל קען עס נאך גיין נאך ווייטער אז יענער איז גאר א "משלם רעה תחת טובה" - אנשטאט זיך צו באדאנקען און שלעכטס.

ווען א איד מיינט עס אבער מיט אן אמת, ער וויל באמת העלפן א צווייטן, ווער ער נישט קוקן אויף דעם. ער וועט זיך מוסר נפש זיין צו העלפן יעדן איינעם, אפילו ווען ער באקומט גארנישט צוריק דערפאר.

ווען א איד דארף הילף, זאל מען זיך נישט דאן זארגן אויף זיין רוחניות, נאר זען מיט וואס מען קען אים העלפן, אמאל קען מען אים העלפן בגוף און אמאל מיט געלט, דער עיקר דארף מען זען אז יענער זאל ארויסגיין א צופרידענער. מען טאר קיינמאל נישט אוועקשיקן א מענטש מיט גארנישט, מען דארף פרובירן צו טון קאפט וואס מען קען.

מוהרא"ש האט דערציילט א מעשה וואס איז פארלאפן איז די צייט פון הייליגן בעל שם טוב ז"ע, וואס פון דעם קענען מיר זיך לערנען די הארבקייט פון צוריק צו האלטן די הילף פון א צובראכענעם איד.

עס איז אמאל געווען א שטאט וואס די ראשי קהלה האבן געהאט דארט א צדקה קאסע מיט וואס זיי האבן ארויסגעהאלפן די ארימעלייט פון שטאט. איינמאל האבן זיי זיך צוזאם געזעצט אויף אן אסיפה דורכצוגיין די ביכער, און זיי האבן געזען אז זיי האבן נישט גענוג הכנסות, זיי האבן געזוכט א וועג ווי אזוי צו שניידן די הוצאות צו קענען באלאנצירן דעם בודזשעט. אבער אנשטאט צו שניידן פון די אומוויכטיגע אויסגאבן, האבן זיי באשלאסן צו

שניידן פון די צדקות אין שטאט, צו געבן ווייניגער געלט פאר די ארימעלייט אין שטאט.

דארט אין שטאט איז געווען אן ארימאן וואס האט ממש געלעבט אויף די צדקה קאסע, ער האט גארנישט געהאט אויסער דעם. ער פלעגט באקומען יעדע וואך א שיינע סומע פון די צדקה קאסע, און פון דעם האט ער געלעבט. ווען מען האט אנגעהויבן שניידן פון די צדקות, איז אים זייער ענג געווארן דאס לעבן. עס האט זיך אבער נישט אפגעשטעלט ביי דעם, נאר צוביסלעך האבן זיי אנגעהויבן צו געבן נאך ווייניגער און ווייניגער, ביז דער ארימאן איז געבליבן ממש הונגערן נאך א שטיקל ברויט.

דער באשלוס צו געבן ווייניגער צדקה איז געקומען פון א געוויסן רב וואס ער איז געווען געשטעלט אויף די קאסע. און אזוי ווי דער ארימאן איז געבליבן ממש בעירוים ובחוסר כל, האט דאס געמאכט א גרויסע קטרוג אין הימל אויף דעם רב. און עס איז נגזר געווארן אויף אים גאר א שווערע שטראף רח"ל. עס האט אנגעהויבן צו ענגערן אינעם קאפ פון דעם רב מחשבות פון כפירות און אפיקורסות רח"ל, און עס איז נישט דורך קיין לאנגע צייט ביז ער האט אפגעמאכט אז ער וויל זיך גיין שמד'ן רח"ל. איין מוצאי שבת איז ער אריבער געגאנגען צום גלח פון שטאט און אים געבעטן אז ער וויל זיך שמד'ן רח"ל. דאס איז געקומען פון דעם קטרוג וואס איז געווען אויף אים אין הימל אויף דעם וואס ער האט געשיטן די צדקות און די ארימעלייט זענען אויסגעגאנגען פון הונגער.

פאר'ן גלח האט נישט געשמעקט דער גאנצער עסק, עס איז אים געווען זייער מאדנע די גאנצע מעשה. פארוואס זאל א חשוב'ער רב זיך פלוצלינג וועלן שמד'ן? ער האט מורא געהאט אז דאס איז אפער עפעס אן אונטערגעשטעלטע זאך מיט וואס מען וויל אים עפעס אפטון. און דעריבער האט ער זיך נישט געיאגט צו ערפילן דעם רב'ס פארלאנג.

ער האט קודם אריינגערופן דעם רב און אים מכבד געווען זיך צו זען עפעס עסן און אזוי דורכשמועסן די זאך. אינצווישן האט ער געגעבן פאר'ן רב א שטארקע בראנפו, פון וואס דער רב האט געטרינקען אביסל און נאך אביסל, ביז ער איז אראפגעפאלן אינגאנצן שיקור און אנגעהויבן ברעכן, און אזוי איז ער געבליבן דארט שלאפן אויף דער ערד.

אין די זעלבע צייט איז נאך דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע געזיצן ביי שלש סעודות אינאיינעם מיט זיינע תלמידים אין די שטאט מעזעביזש, און ער האט געזען מיט רוח הקודש אלעס וואס גייט געבער אריבער אויף דעם רב. און ער האט פלוצלינג באפוילן פאר איינע פון זיינע תלמידים אז ער זאל גלייך בענטשן ברכת המזון און מאכן הברכה, און איינשפאנען די פערד און אריבערפארן צו יענעם שטאט צום גלח'ס הויז. דער בעל שם טוב האט אים געגעבן א שטיקל חלה וואס איז געבליבן פון שלש סעודות, און אים געזאגט: "ווען דו וועסט אנקומען דארט, וועסטו שוין אליין פארשטיין וואס דו דארפט צו טון".

דער תלמיד איז לויט געלאפן און געטון וואס דער רבי האט אים באפוילן. ווען ער איז אנגעקומען צום גלח'ס הויז און געעפנט די טיר, האט ער געזען ווי דער רב ליגט אויף דער ערד אינגאנצן פארשיכור'ט. דער רב האט זיך ערוועקט און געשפירט אז ער איז זייער הונגעריג, דער גלח האט אים געוואלט געבן עפעס צו עסן, דער תלמיד האט אבער פארשטאנען וואס ער דארף טון. ער האט ארויסגענומען דעם שטיקל חלה וואס דער בעל שם טוב האט אים געגעבן, און עס געגעבן פאר'ן רב. ער האט געהאלפן דעם רב זיך צו גיין וואשן די הענט און מאכן אן המוציא, און דער רב האט זיך מחי' געווען.

נאכ'ן עסן די חלה, האט דער רב באקומען א שטארקע הרהור תשובה, ער האט אמת'דיג חרטה געהאט אויף זיינע נארישע שלעכטע מחשבות, ער האט זיך געשעמט פון זיך אליין אז ער איז אנגעקומען צו אזא נידריגע מצב, ער איז גלייך אנטלאפן פונעם גלח'ס הויז און ער האט אמת'דיג תשובה געטון.

זענען מיר פון דעם די ארימקייט ווען מען האלט נאר צוריק דאס היף וואס א איד האט געדארפט באקומען. און עס איז דאך זיכער אז פארקערט, ווען א איד שטרענגט זיך און זא צו העלפן א צווייטן, דאן וועט ער צוריק באקומען פאר דעם אסאך מער, דער אייבערשטער וועט אים העלפן און גרינגער מאכן דאס לעבן, אזוי ווי ער האט געהאלפן דעם צווייטן איד.

(שיחות מוהר"א ש חלק ח' ערך עזרה וחלק ט' ערך צדקה)

אזוי ווי א שאטן פון א וואנט וואס נעמט אביסל צייט ווילאנג עס גייט אריבער, אדער ווי א שאטן פון א בוים, אבער אז מען קוקט גוט זעט מען אז דאס לעבן פונעם מענטש איז נישטאמאל ווי אזא שאטן, דאס לעבן גייט אריבער אזוי שנעל ווי די שאטן פון א פינגל וואס פליט.

מען האט אמאל געזען ווי רבי נתן רעדט דיבורי התחזקות מיט א קינד, האט מען אים געפרעגט פארוואס ער פארברענגט מיט א קינד, האט רבי נתן געזאגט מיט א ניגון: "אט איז מען א אינגל, אט איז מען א בחור, אט איז מען א אינגערמאן, אט איז מען אן אלטער איד און אט פירט מען שוין צום אייביגן ארט - צום בית החיים"; יעדע פאר יאר קומט פרישע וואלן, מען קאכט זיך אין פאליטיק, מען כאפט נישט אז דערווייל גייען אריבער די יארן און עס בלייבט גארנישט איבער פון דעם, מען האט גארנישט פון דעם.

א דחמנות אויף די וואס קאכן זיך אין פאליטיק; דער רבי זאגט (שיחות הרי"ו סימן ט): "היגדר הרע דומה כמו מי שהולך רץ בין בני אדם, ונדו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה", דער יצר הרע איז צוגעליבן צו א מענטש וואס לויפט צווישן מענטשן מיט א פארמאכט האנט, ער פאפט אויס אלעמען און פרגעט זיי: "וואס האב איך אין מיין האנט?" און פאר יעדעם דאכט זיך אז ער האט אין זיין האנט דאס וואס ער וויל, דעריבער לויפן אים אלע נאך ווייל מען מיינט אז מען וועט באקומען די זאך וואס מען וויל, "ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום", ביים ענדע עפנט ער זיין האנט און מען זעט אז עס איז גארנישט דא דארט, אזוי אויך - זאגט דער רבי - איז מיט'ן יצר הרע, "כמו כן ממש היצר הרע, שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו ומרמה לכל אהרן ואהרן", ער רעדט זיין א מענטש אז ער זאל אים נאכלויפן ווייל אזוי וועט ער באקומען אלע זיינע תאוות, אבער ביים סוף ווען דער מענטש גייט ארועק פון די וועלט, עפנט ער זיין האנט און דערזעט זיך אינגאנצן אפגעפאטשט, ער איז אים נאכגעלאפן א גאנץ לעבן אומזיסט.

גיי ארויס פון די דמיונות פון פאליטיק, בפרט שבת קודש; שבת איז נישט א צייט פון פאליטיק, שבת איז א טאג פון נאנט ווערן צום אייבערשטן. די הייליגע חקמים זאגן (וזהר הקדוש וזהר ה'): "האי יומא, יומא דנשמתין הוא ולא יומא דגופא", שבת איז א טאג פאר די נשמה, נישט פאר'ן גוף, שבת איז א צייט וואס מען דארף זיך אנגרייטן ליום שפלו שבת. די הייליגע חקמים זאגן (פני דבי אלהי רבה, פירק א) אויפ'ן פסוק (תהלים קלט, טו): "ימים יצרו ולו אהרן בהם" - דאס גייט ארויף אויף שבת קודש, "אף על פי שאתם עושים מלאכה כל ששה ימים", אפילו מען דארפט א גאנצע וואך, "יום השבת יעשה פלו תורה", זאל מען שבת אויסנוצן מיט לערנען די הייליגע תורה, "מפאן אמרו: לעולם ישפיע אדם וישנה בשבת, וכל לביית הכנסת ולבית המדרש, יקרא בתורה וישנה בפניאיים" דערפאר זאל א מענטש אויפשטיין שבת אינדערפרי און גיין אין שול לערנען און דאווענען, "ואחר ילך לביתו ויאכל וישתה", און נאכדעם אהיים גיין מאכן די סעודה, "לפי שאין לו מנוחה לקודשא בריך הוא אלא עם עושי תורה בלבד", ווייל דער אייבערשטער האט נישט קיין נחת רוח נאר פון די וואס לערנען די הייליגע תורה. "מפאן אמרו: שיקרא אדם כדי שלא תשיגנו בוישה וכלימה בשעה שאומרים לו: 'עמוד וערוך מקרא שקרית', 'עמוד וערוך משנה ששנית', א מענטש זאל זען צו לערנען חומש און משניות, ווייל ווען מען קומט ארויף אויף יענע וועלט פרגעט מען דעם מענטש: "הייב אן זאגן חומש וואס דו האסט געלערנט, הייב אן זאגן משניות וואס דו האסט געלערנט", ווי גרויס וועט זיין די בוישה אז מען וועט בלייבן שטיין מיט אן אפגענעם מויל און מען וועט נישט האבן וואס צו עפעסן.

שבת איז א צייט פון חינוך הילדים, אנשטאט שטיין אין שול רעדן מיט חברים פאליטיק - גיי אהיים מיט דינע קינדער מאכן די סעודה. פרייטאג צו נאכטס נאכן דאווענען קומען מלאכים און זיי באגלייטן דעם מענטש ביזן שטוב (שבת קיט ט): עס איז נישט קיין כבוד צו לאזן די מלאכים ווארטן ביז מען ענדיגט שמועסן, מען דארף גלייך אהיים גיין מאכן די סעודה, אזוי ווי עס ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רמא, סוף א): "כששכב לביתו ימהר לאכל מיד", מען דארף גלייך אהיים גיין מאכן די סעודה; פון די אלע שמועסלעך בלייבט גארנישט איבער, אנשטאט שמועסן אין שול פאליטיק, גיי אהיים און שמועס מיט זיין ווייב און קינדער פון די פרשה, דערצייל זיי מצעות פון צדיקים און מצעות פון תפילה.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, ער האט נישט קיין שייכות מיט קיין שום פאליטיק; ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, ער לעבט מיט תכלית; דער וועט זוכה זיין צו האבן א גוט לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונת ה' שרה תשפ"א)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט'א אין אלע נושאים, קען מען ליינען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה" צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 2691-387-718

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (פג)

אין קורצן פון פריער: עס הויבט זיך אן אַ גרויסע מחלוקת אויפ'ן הייליגן רבי'ן.

שמה

טראַך די גרויסע מחלוקת, זענען די פלמידים פון הייליגן רבי'ן נויטער געקומען צו אים קיין זלאטיפאלע פון אלע ארומיגע שטעט וואו זיי האבן געוואוינט, זיי האבן נישט געקוקט אויף די גרויסע מחלוקת וואס איז געווארן אויפ'ן רבי'ן.

דער רבי האט זיי געזאגט, "אלע גרויסע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייער מדרגה וואו זיי זענען אנגעקומען, אבער זיי זענען דאָרט געבליבן שטיין. איך ווער אָבער, פרוץ ה', יעדע סעקונדע אַ נייער מענטש". מיט דעם האט דער רבי זיי געקוקט די מחלוקת וואס איז דא אויף אים, "אַ צדיק ווערט אנגערופן אַ בויס, און ער האט נאָר צולען מיט צווייגן און אזוי נויטער. און דערפאר האט יעדער צדיק מחלוקת אויף זיך איידער ער קומט אן צו זיין מדרגה, ווייל חז"ל זאָגן (פסוק ו' ה) "היא תיגרא דמיא לבידקא דמיא" מחלוקת איז נוי אַ שנידל וואָסער, קומט אויס אַז אַ צדיק וואס איז נוי אַ בויס, דאָך האָבן מחלוקת וואס איז נוי נואכער, אַז ער זאל קענען וואַסן. איך דאָך אָבער אַלעמאל האָבן מחלוקת אויף מיר, ווייל איך גיי אייביג העכער און העכער און איך דאָך צום צווייטן. אויב נואלט איך געוואוסט אַז איך שטיי זעצט די זעלבע נוי פריער, וואלט איך זיך פּכלל נישט געדארפט אויף דער וועלט".

שמו

איינמאל, אין פרען פון די גרויסע מחלוקת אויפ'ן הייליגן רבי'ן, ווען מ'האט גערעדט אויפ'ן רבי'ן אלע שלעכטס, האבן אנשי שלומינו זיך אָפּגעזעט פאר'ן רבי'ן אַז ס'איז זיי זייער שווער אויסצוהאלטן די אלע מחלוקת, רדיפות, און פּוּינוּת. האט דער רבי זיי געזאָגט, "גלויבט מיר, איך קען מאַכן שלום מיט די גאַנצע וועלט, אַז קיינער זאל נישט קריגן אויף מיר. וואס זאל איך אָבער טון אַז ס'איז דא אַזעלכע מדרגות און היכלות וואס מען קען דאָרט נישט אַקומען נאר דורך מחלוקת.

"אַ ראיאָ האט איר פון משה רבינו, וואס ער האט דאָך זיכער געהאט דעם פח צו ציען צו זיך גאַנץ פּלל ישׁרָאֵל, נוי דער פּסוק זאָגט (שמות ל"ה, א) "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", ווייל ער איז דאָך געווען דער רעט פון פּלל ישׁרָאֵל, פון דעסט ווען האָבן אידן געקריגט אויף אים, נוי דער פּסוק זאָגט (שמות ל"ח, ח) "וַיִּהְיֶינּוּ אַחֲרָי מִשְׁחָה", און חז"ל דרשן ענען דערויף (ורש"י ב"מ ב"ר, ג, פ' ג) אַז די אידן האָבן גערעדט אויף משה רבינו, "קוק נוי פּעש זיינע פיס זענען, ער עסט אַלעס פון די אידן". און ענליך זאָגן חז"ל (פסוקים ק"א) אויפ'ן פּסוק (פסוקים ט"ז, ד) "וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל פְּנָיו", אַז ער האט געהערט נוי די אידן זענען אים חושד מיט אַשְׁת אִישׁ.

"די אלע מחלוקת האט זיך אויסגעפּעלט ווייל ס'איז דא אַזעלכע זאכן צו וואס מען נישט צוקומען נאר דורך מחלוקת, ווען מ'קריגט אויף אים, נוי חז"ל זאָגן (פסוק ו' ה) "היא תיגרא דמיא לבידקא דמיא" מחלוקת איז אזוי נואכער, נוי דער פּסוק זאָגט (משלי י"ה, י"ח) "פּוּטְר מִלֵּם רֵאשִׁית מְדוּן", און אַ מענטש איז נוי אַ ביימל, נוי דער פּסוק זאָגט (דברים כ"י, י"ט) "כִּי הָאָדָם עַץ הַשְּׁדָה". נוי מער מ'קיסט נואכער אַרום דעם בויס, אַלץ פּעסער נואכער עס".

פארזעצונג קומט אײַה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק פראכטפולער סיום מסכת עירובין, דעם קומענדיגן מוצש"ק תולדות הבעל"ט

די קומענדיגע וואך מוצש"ק תולדות וועט אײַה פארקומען ברוב פאר ווהר דער גרויסארטיגער סיום מסכת עירובין וואס איז געלערנט געווארן אין די ראמען פונעם דף הקהלה במשך די לעצטע פאר חדשים.

די הכנות גייען אן מיט'ן פולסטן שוואונג, און עס איז ערווארטעט גאר א רייכער פראגראם מיט פילע איבערזעצונגען פון וואס יעדער וועט הנאה האבן.

אנשי שלומינו וואס האבן זיך אנגעשטרענגט טאג איין טאג אויס צו לערנען דעם שיעור גמרא, וועלן יעצט זיך פרייען בשמחה של תורה, ווען מ'איז זוכה צו ענדיגן די גאנצע מסכתא, און גלייכצייטיג זיך אנגארטלען מיט א פרישקייט ווייטער ממשיך צו זיין צו לערנען דעם שיעור גמרא יעדן טאג און אויסנאם.

מ'קען שוין קויפן טיקעטס צום מעמד אין די פאלגנדע געגנטער, אין וויליאמסבורג ביי מו"ה נחמן נתן קרויס הי"ו 8738-404-347, אין בארא פארק ביי מו"ה יצחק משה רייך הי"ו 391-646-9053, אין ברסלב ביי מו"ה בנימין יאקאבאוויטש הי"ו 5299-467-845. וואל טייטשבלויס הי"ו 845-467-5299.

צוליב דעם מצב וועלן אריינגעלאזט ווערן אין זאל נאר א געצוימטע צאל מענטשן. די זאל האט סעקיוורטי וואס וועלן זיכער מאַכן אַז ס'גייען נישט אריין מער מענטשן ווי ערלויבט, און מ'וועט צוגרייטן די פלעצער נאר לויט וויפיל טיקעטס עס זענען פארקויפט געווארן, דעריבער אויב ווילט איר האבן א זיך ביים הערליכן מעמד, זעט צו קויפן די טיקעטס ווי פריער. מען וועט קענען קויפן טיקעטס נאר ביז דריי טעג פאר דעם מעמד, דאס הייסט מיטוואך תולדות.

אזוי ווי ביים פאראנענעם סיום איז די פרויען זאל נישט געווען צוגעשטעלט ווי מ'דארף, האבן מיר דאס מאל אריינגעלייגט באזונדערע כוחות און די פרויען זאלן האבן א באקוועמע פלאץ, און קענען מיטהאלטן דעם גאנצן מעמד.

עס וועט זיין צוגעשטעלט בעביסיטינג פאר אומויסט, פאר קינדער ביז דריי יאר אלט. **הדרן עלך מסכת עירובין!**

צוויי פרייליכע התונות פון תלמידי הישיבה

די וואך מאנטאג האבן די בחורים פון ישיבה און אנשי שלומינו זיך מיטגעפרייט ביי די התונה פון החתן יעקב איידלס הי"ו, בן מו"ה דוד יודא איידלס הי"ו וואס איז געגאנגען אונטער די חופה עב"ג בת מו"ה מאיר דוד פארקאש הי"ו. עס איז געווען גאר א פרייליכע התונה, די בחורים האבן געטאנצן און משמח געווען אויף גאר א שיינעם פארנעם.

אַ טאג דערויף, אום דיינסטאג, איז פארגעקומען נאך א התונה, ווען החתן שמעון איינהארן הי"ו, בן מו"ה שאול חיים איינהארן הי"ו, איז געגאנגען אונטער די חופה עב"ג בת מו"ה משה אריי שניצלער הי"ו.

די התונה איז פארגעקומען אין ישיבה, און אזוי ווי ביי אלע פריערדיגע התונות אין ישיבה האט עס דאס מאל אויך נישט געקאסט קיין איין פרוטה פאר די מהותנים. עס דערפרייט דאס הארץ צו זען ווי תלמידי היכל הקודש האבן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ, זיי זוכן נישט אויסגעבן טייער אידיש געלט פאר נארישע כבוד המדומה, זיך איינצורעדן און איינער קוקט עס בכלל ארויף, נאר מ'מאכט התונה אויפ'ן פשוטסטן און כליגסטן אופן, בלויז ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן און מ'דארף התונה מאַכן די קינדער.

ווי מ'האט שוין געזען ביי די פריערדיגע התונות אין בית המדרש, זענען די התונות געווען גאר גאר פרייליך, מ'האט געטאנצן און משמח געווען אויף גאר א שטארקן פארנעם, און עס האט זיך ארויסגעשטעלט און די אלע איבריגע נארישקייטן אויף וואס מענטשן ווארפן געלט אין מיסט, העלפן בכלל נישט ארויס צו די שמחה, די איינציגסטע זאך וואס האט געפּעלט ביי די התונות איז נאר געווען די חובות.

ווער עס האט שוין זיך אמאל פערזענליך באטייליגט ביי א התונה אין ישיבה, ווייסט ווי פרייליך און געשמאק דאס איז, גארנישט אונטערשטעליג פון א התונה אין אן אויך-גערופענע "נארמאלע" התונה זאל, און ווען מ'זעט נאכדעם א צווייטע התונה וואונדערט מען זיך פארוואס מענטשן געבן אויס אידיש געלט פאר נארישקייטן, וואס ברענגען נישט קיין שום ניצן פאר קיינעם. איינע פון די פארט סיבות פארוואס מענטשן יאגן זיך נישט התונה צו מאַכן די קינדער, איז מיט <<<<<<

כוס תנחומין

מיט א שווער הארץ זענען מיר זיך משתתף מיט די צער און ווייטאג פון **הרה"צ רבי יצחק לעזער שליט"א** אויף די הסתלקות פון זיין טאטע **הרה"ה ר' בנימין ביניש ב"ר יחזקאל שרגא זצ"ל** המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

חיזוק צום טיר
איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908**
מיר וועלן פרויבירן בעדי'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

איין שלעכט ווארט
צו ווייסט איר די כח פון א ווארט וואס ווערט ארויסגעזענדט? וואס איין שלעכט ווארט קען אפטון?
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 1, 7, 1, 25

סימן טוב ומזל טוב
החתן יעקב איידלס הי"ו, ברסלב צו זיין שמחת החתונה עב"ג למזל טוב

החתן שמעון איינהארן הי"ו, סטעטן איילענד צו זיין שמחת החתונה עב"ג למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליחן אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com